

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

2005

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä marraskuuta 2005

N:o 97—98

SISÄLLYS

N:o		Sivu
97	Laki sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä	1059
98	Valtioneuvoston asetus sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta	1060

N:o 97

(Suomen säädöskokoelman n:o 864/2005)

Laki

sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Annettu Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Yleissopimuksen voimaan saattaminen

Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 1997 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla tehdyn sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskevan yleissopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Asetuksenantovaltuus

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

3 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Jussi Järventaus*

N:o 98

(Suomen säädöskokoelman n:o 736/2005)

Valtioneuvoston asetus

sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskevan yleissopimuksen voimaansaatamisesta sekä yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, säädetään:

1 §

Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 1997 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla tehty sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskeva yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 9 päivänä lokakuuta 1998 ja tasavallan presidentti on hyväksynyt 13 päivänä marraskuuta 1998 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin huostaan 18 päivänä joulukuuta 1998, tulee voimaan 28 päivänä syyskuuta 2005 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annettu laki tulee voimaan 28 päivänä syyskuuta 2005.

3 §

Suomi on antanut seuraavat yleissopimusta koskevat julistukset:

1. Suomi soveltaa yleissopimuksen 7 ar-

Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 2005

tiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista sääntöä omien kansalaisten osalta Suomen rikoslain 1 luvun 11 §:n mukaisesti vain, jos rikos myös tekopaikan lain mukaan on rangaistava ja siitä olisi voitu tuomita rangaistus myös tämän vieraan valtion tuomioistuimessa. Rikoksesta ei silloin Suomessa saa tuomita ankarampaa seuraamusta kuin siitä tekopaikan laissa säädetään.

2. Suomi ei sovelta yleissopimuksen 7 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaisia sääntöjä.

3. Yleissopimuksen 10 artiklan 1 kohta ei sido Suomea 10 artiklan 2 kohdan a—c alakohdassa mainituissa tapauksissa.

4. Suomi hyväksyy yleissopimuksen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että jokainen Suomen tuomioistuin voi pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua artiklassa mainituissa tilanteissa.

4 §

Yleissopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä syyskuuta 2005.

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

Lainsäädäntöneuvos *Katariina Jahkola*

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla tehty sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskeva

YLEISSOPIMUS

Tämän yleissopimuksen KORKEAT SOPIMUSPUOLET, jotka ovat Euroopan unionin jäsenvaltioita ja jotka

VIITTAAVAT 26 päivänä toukokuuta 1997 annettuun Euroopan unionin neuvoston säädökseen,

KATSOVAT, että jäsenvaltiot pitävät oikeudellisen yhteistyön kehittämistä lahjonnan torjumisessa yhteistä etua koskevana asiana, joka kuuluu perustamissopimuksen VI osastossa määrätyn yhteistyön alaan,

KATSOVAT, että neuvosto on 27 päivänä syyskuuta 1996 antamallaan säädöksellä laatinut pöytäkirjan, jonka tavoitteena on erityisesti sellaisen lahjonnan torjuminen, jossa on osallisina kansallisia tai yhteisöjen virkamiehiä ja joka vahingoittaa tai on omiaan vahingoittamaan Euroopan yhteisöjen taloudellisia etuja, ja

KATSOVAT, että jäsenvaltioiden välisen oikeudellisen yhteistyön edistämiseksi rikosoikeuden alalla on tarpeen mainitun pöytäkirjan lisäksi tehdä sellaista lahjontaa yleisesti koskeva yleissopimus, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen tai jäsenvaltioiden virkamiehiä,

HALUAVAT varmistaa tämän yleissopimuksen yhtenäisen ja tehokkaan soveltamisen koko Euroopan unionin alueella,

OVAT SOPINEET SEURAAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ:

1 artikla

Määritelmät

Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan:

a) 'virkamiehellä' yhteisöjen tai kansallista virkamiestä tai toisen jäsenvaltion kansallista virkamiestä;

b) 'yhteisöjen virkamiehellä':

- henkilöä, joka on Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen tai Euroopan yhteisöjen muuhun henkilökuntaan kuuluvia henkilöitä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti virkaan nimitetty tai sopimuksella palvelukseen otettu,

- henkilöä, jonka jäsenvaltiot taikka julkinen tai yksityinen elin on asettanut Euroopan yhteisöjen käyttöön ja joka hoitaa vastaavia tehtäviä kuin Euroopan yhteisöjen virkamiehet tai muuhun henkilökuntaan kuuluvat.

Yhteisöjen virkamiehiin rinnastetaan Euroopan yhteisöjen perustamissopimusten mukaisesti perustettujen elinten jäsenet sekä näiden henkilökuntaan kuuluvat, sikäli kuin Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt tai Euroopan yhteisöjen muuhun henkilökuntaan kuuluvia koskevat palvelussuhteen ehdot eivät koske heitä;

c) ilmaisu 'kansallinen virkamies' määritellään viittaamalla 'virkamiehen' tai 'julkisen viranomaisen' määritelmään sen jäsenvaltion

kansallisessa oikeudessa, jossa henkilö täyttää tämän tunnusmerkin kyseisen jäsenvaltion rikosoikeuden soveltamisessa tarkoitetulla tavalla.

Kun on kyse jäsenvaltion toisen jäsenvaltion virkamiestä koskevista oikeudellisista toimenpiteistä, ensiksi mainitun on kuitenkin sovellettava mainittua kansallisen virkamielen määritelmää ainoastaan, jos se on sovitettavissa yhteen sen oman kansallisen oikeuden kanssa.

2 artikla

Lahjuksen ottaminen

1. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan lahjuksen ottamisella virkamielen tahallista tekoa, jolla hän vaatii tai ottaa vastaan suoraan tai kolmannen välityksellä mitä tahansa etuja itselleen tai kolmannelle tai hyväksyy lupauksen sellaisista eduista korvaukseksi siitä, että hän toimii virkavelvollisuksiensa vastaisesti tai jättää virkavelvollisuksiensa vastaisesti toimimatta virkatehtävissään tai virkatehtävien hoitamiseen liittyviä tehtäviä suorittaessaan.

2. Kukin jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetut menettelyt määritellään rikoksiksi.

3 artikla

Lahjuksen antaminen

1. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan lahjuksen antamisella tahallista tekoa, jolla luvataan tai annetaan suoraan taikka kolmannen välityksellä virkamiehelle itselleen tai kolmannelle minkä tahansa laatuinen etu siitä, että hän toimii virkavelvollisuksiensa vastaisesti tai jättää virkavelvollisuksiensa vastaisesti toimimatta virkatehtävissään tai virkatehtävien hoitamiseen liittyviä tehtäviä suorittaessaan.

2. Kukin jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetut menettelyt määritellään rikokseksi.

4 artikla

Rinnastaminen

1. Kukin jäsenvaltio toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen rikosoikeudellisia tunnusmerkistöjä, jotka koskevat jäsenvaltion hallituksen ministerien, kansanedustuslaitoksen jäsenten, ylimpien tuomioistuinten jäsenten tai tilintarkastustuomioistuinten jäsenten tehtäviään suorittaessaan tekemiä tai heihin kohdistettuja 2 ja 3 artiklassa tarkoitettuja rikoksia, sovelletaan myös Euroopan yhteisöjen komission, Euroopan parlamentin, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tai Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen jäsenten tehtäviään suorittaessaan tekemiin tai heihin kohdistettuihin rikoksiin.

2. Jos jäsenvaltio on antanut erityisiä lakeja teoista tai laiminlyönneistä, joista sen hallituksen ministerien on vastattava heillä tässä valtiossa olevan poliittisen erityisasemansa vuoksi, tämän artiklan 1 kohtaa voidaan olla soveltamatta näihin lakeihin edellyttäen, että jäsenvaltio takaa, että rikoslait, joilla 2 ja 3 artikla pannaan täytäntöön, koskevat myös Euroopan yhteisöjen komission jäseniä.

3. Mitä edellä 1 ja 2 kohdassa määrätään, ei rajoita rikosoikeudellista menettelyä ja toimivaltaisten tuomioistuinten määrittelyä koskevien kunkin jäsenvaltion säännösten soveltamista.

4. Tätä yleissopimusta sovelletaan noudattaen täysimääräisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimusten asiaa koskevia säännöksiä, Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussääntöä sekä niiden soveltamiseksi annettuja tekstejä koskemattomuuden poistamisen osalta.

5 artikla

Seuraamukset

1. Kukin jäsenvaltio toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 ja 3 artiklassa tarkoitetut teot sekä näihin teoihin liittyvä avunanto ja yllytys säädetään tehok-

kain, suhteellisin ja vakuuttavin seuraamuksin rikoksina rangaistaviksi käsittäen ainakin törkeissä tapauksissa vankeusrangaistukset, joista voi seurata tekijän luovuttaminen.

2. Mitä edellä kohdassa määrätään, ei kuitenkaan rajoita kansallisin tai yhteisöjen virkamiehiin kohdistettavien, toimivaltaisten viranomaisten suorittamien kurinpidollisten toimenpiteiden soveltamista. Kansalliset tuomioistuimet voivat päättäessään määrättävästä rikosoikeudellisesta rangaistuksesta ottaa kansallisen lainsäädäntönsä periaatteiden mukaisesti huomioon samalle henkilölle samoista teoista jo määrättyt kurinpitovangastukset.

6 artikla

Yritysjohdajien rikosoikeudellinen vastuu

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen mahdollistamiseksi, että yritysjohdajat tai muut henkilöt, joilla on yrityksessä päätös- tai valvontavaltaa voitaisiin saattaa rikosoikeudellisesti vastuuseen jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen periaatteiden mukaisesti tapauksissa, joissa joku heidän käskyvaltaansa kuuluva henkilö on tehnyt 3 artiklassa tarkoitetut lahjuksen antamiseen liittyvät toimet yrityksen lukuun.

7 artikla

Toimivalta

1. Kukin jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen toimivaltansa rikoksiin, joista se on säätänyt 2, 3 ja 4 artiklaan perustuvien velvoitteiden mukaisesti, kun:

a) rikos on tapahtunut kokonaan tai osittain sen alueella,

b) rikoksentekijä on sen kansalainen tai virkamies,

c) rikos on kohdistunut johonkin 1 artiklassa tarkoitetuista henkilöistä tai jonkin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun Euroopan yh-

teisöjen toimielimen jäsenen, joka on samalla sen kansalainen,

d) rikoksentekijä on yhteisöjen virkamies, joka on Euroopan yhteisöjen toimielimen tai sellaisen Euroopan yhteisöjen perustamis-sopimusten mukaisesti perustetun elimen palveluksessa, jonka kotipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Antaessaan 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen jäsenvaltio voi julistaa, että se ei sovelle yhtä tai useampaa 1 kohdan b, c ja d alakohdassa ilmaistua toimivaltaa koskevaa sääntöä tai soveltaa niitä vain määrättyissä tapauksissa tai olosuhteissa.

8 artikla

Rikoksen johdosta tapahtuva luovuttaminen ja syytteen nostaminen

1. Jäsenvaltio, joka lainsäädäntönsä mukaan ei luovuta omia kansalaisiaan, toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen toimivaltansa rikoksiin, joista se on säätänyt 2, 3 ja 4 artiklaan perustuvien velvoitteiden mukaisesti, kun rikoksen on tehnyt kyseisen valtion kansalainen tämän valtion alueen ulkopuolella.

2. Kun jonkin jäsenvaltion kansalaisen epäillään tehneen toisessa jäsenvaltiossa rikoksen, josta on säädetty 2, 3 tai 4 artiklaan perustuvien velvoitteiden mukaisesti, eikä tämä jäsenvaltio luovuta häntä toiseen jäsenvaltioon yksinomaan henkilön kansalaisuuden perusteella, tämän jäsenvaltion on saatettava asia omien toimivaltaisten viranomaistensa käsiteltäväksi syytteen nostamista varten, jos siihen katsotaan olevan aiheutta. Syytetoimia varten rikokseen liittyvät asiakirjat, tiedot ja todisteet toimitetaan rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan 13 päivänä joulukuuta 1957 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklassa määrättyjä menettelyjä noudattaen. Pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ilmoitetaan, mihin syytetoimiin on ryhdytty ja mihin ne ovat johtaneet.

3. Tässä artiklassa jäsenvaltion omilla kansalaisilla tarkoitetaan samaa kuin mitä asian-

omainen valtio on rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja saman artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti antamassaan julistuksessa ilmoittanut.

9 artikla

Yhteistyö

1. Jos rikoksiin, joista on säädetty 2, 3 ja 4 artiklaan perustuvien velvoitteiden mukaisesti, liittyvä oikeudellinen menettely koskee vähintään kahta jäsenvaltiota, nämä valtiot toimivat tehokkaasti yhdessä esitutkinnassa, syyttämässä ja rikoksesta tuomitun seuraamuksen täytäntöönpanossa, esimerkiksi keskinäistä oikeusapua antamalla, luovuttamalla rikoksen johdosta taikka siirtämällä asian käsittelyn tai toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden täytäntöönpanon.

2. Jos rikos kuuluu useamman jäsenvaltion toimivaltaan ja nämä voivat ryhtyä pätevästi syytetoimiin samojen tosiseikkojen perusteella, kyseiset jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä päättääkseen, mikä niistä ryhtyy syytetoimiin rikoksenteikijää tai -tekijöitä vastaan, pyrkien keskittämään syytetoimet mikäli mahdollista yhteen jäsenvaltioon.

10 artikla

Ne bis in idem

1. Jäsenvaltiot soveltavat kansallisessa rikoslainsäädännössään "ne bis in idem" -periaatetta, jonka mukaan henkilöä, jota koskeva oikeudenkäynti on saatettu loppuun yhdessä jäsenvaltiossa, ei voida asettaa syyteteeseen samojen tosiseikkojen perusteella toisessa jäsenvaltiossa, mikäli rangaistus, jos sellainen oli määrätty, on pantu täytäntöön tai sitä ollaan panemassa täytäntöön taikka sitä ei enää voida panna täytäntöön sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa tuomio annettiin.

2. Antaessaan 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen jäsenvaltio voi julistaa,

ettei tämän artiklan 1 kohta sido sitä yhdessä tai useammassa seuraavista tapauksista:

a) jos seikat, joihin ulkomailla annettu tuomio perustuu, tapahtuivat kokonaan tai osittain sen omalla alueella; jälkimmäisessä tapauksessa tätä poikkeusta ei sovelleta, jos teot tapahtuivat osittain sen jäsenvaltion alueella, jossa tuomio annettiin,

b) jos teot, joihin ulkomailla annettu tuomio perustuu, muodostavat rikoksen tämän jäsenvaltion turvallisuutta tai muuta yhtä keskeistä etua vastaan,

c) jos teot, joihin ulkomailla annettu tuomio perustuu, teki tämän jäsenvaltion virkamies toimiessaan virkavelvollisuuksiensa vastaisesti.

3. Jos henkilö, jota koskeva oikeudenkäynti on saatettu loppuun toisessa jäsenvaltiossa, asetetaan jäsenvaltiossa uudelleen syyteteeseen samojen tosiseikkojen perusteella, näiden tosiseikkojen perusteella viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa kärsitty vapaudenmenetyks tulee vähentää mahdollisesti langelettavasta seuraamuksesta.

Kansallisten lainsäädäntöjen sallimissa rajoissa otetaan huomioon henkilön myös muutoin kuin vapauden menetyksenä jo kärsimät seuraamukset.

4. Poikkeuksia, joista on ilmoitettu julistuksella 2 kohdan mukaisesti, ei sovelleta, kun kyseinen jäsenvaltio on samojen tosiseikkojen osalta pyytänyt toista jäsenvaltiota ryhtymään syytetoimiin tai on suostunut kyseisen henkilön luovuttamiseen.

5. Tämä artikla ei vaikuta voimassa oleviin jäsenvaltioiden välisiin asiaa koskeviin kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin ja julistuksiin.

11 artikla

Kansalliset säännökset

Tämän yleissopimuksen määräykset eivät estä jäsenvaltioita antamasta kansallisia säännöksiä, jotka sisältävät laajempia velvoitteita kuin tästä yleissopimuksesta johtuvat.

*12 artikla***Euroopan yhteisöjen tuomioistuin**

1. Tämän yleissopimuksen tulkintaa ja soveltamista koskevat jäsenvaltioiden väliset riidat, joita ei ole voitu ratkaista kahdenvälisessä menettelyssä, on ratkaisun löytämiseksi ensi vaiheessa tutkittava neuvostossa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastossa määrättyä menettelyä noudattaen. Ellei ratkaisua ole saavutettu kuuden kuukauden kuluessa, joku riidan osapuolista voi saattaa asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

2. Joku riidan osapuolista voi saattaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi yleissopimuksen 1 artiklaa, lukuun ottamatta sen c kohtaa, sekä 2, 3 ja 4 artiklaa koskevat yhden tai useamman jäsenvaltion ja Euroopan yhteisöjen komission väliset riidat, joita ei ole voitu ratkaista neuvotteluteitse, sikäli kuin niissä on kyse yhteisön oikeuteen kuuluvasta kysymyksestä tai yhteisöjen taloudellisista eduista, tai joihin liittyy Euroopan yhteisöjen tai niiden perustamissopimusten mukaisesti perustettujen laitosten tai elinten jäseniä tai näiden virkamiehiä.

3. Jäsenvaltion tuomioistuin voi pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta antamaan ennakkoratkaisun ratkaistavanaan olevan asian yhteydessä esille tulleesta tämän yleissopimuksen 1–4 sekä 12–16 artiklan tulkintaa koskevasta kysymyksestä, jos ratkaistavana olevaan asiaan liittyy Euroopan yhteisöjen taikka niiden perustamissopimusten mukaisesti perustettujen laitosten tai elinten virkatehtävissään toimivia jäseniä tai virkamiehiä, kun tuomioistuin katsoo, että kysymys on ratkaistava, jotta se voi antaa päätöksensä.

4. Edellä 3 kohdassa määrätty yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta edellyttää, että kyseinen jäsenvaltio on sen hyväksynyt tätä tarkoittavalla julistuksella joko 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä tai sen jälkeen.

5. Jäsenvaltio, joka antaa 4 kohdan mukaisen julistuksen, voi rajoittaa mahdollisuuden

pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua niihin tuomioistuihin, joiden päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta.

6. Euroopan yhteisön tuomioistuimen perussääntöä ja työjärjestystä noudatetaan. Tämän perussäännön mukaisesti jäsenvaltiolla, riippumatta siitä, onko se antanut edellä 4 kohdassa tarkoitetun julistuksen, sekä komissiolla on oikeus toimittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle kirjelmä tai kirjallisia huomautuksia niissä asioissa, jotka on 3 kohdan nojalla saatettu tämän käsiteltäviksi.

*13 artikla***Voimaantulo**

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tämä yleissopimus valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot ilmoittavat Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille kunkin valtion valtiosäännön asettamien vaatimusten mukaisten, tämän yleissopimuksen hyväksymiseksi tarvittavien menettelyjen saattamisesta päätökseen.

3. Tämä yleissopimus tulee voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä, kun viimeisenä tämän muodollisuuden suorittava jäsenvaltio on tehnyt 2 kohdan mukaisen ilmoituksen.

4. Tämän yleissopimuksen voimaantuloon asti kukin jäsenvaltio voi 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä tai sen jälkeen ilmoittaa, että yleissopimusta, sen 12 artiklaa lukuun ottamatta, sovelletaan jäsenvaltion suhteisiin niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat tehneet saman ilmoituksen. Tätä yleissopimusta sovelletaan tällaisen ilmoituksen tehneen jäsenvaltion suhteen sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa ilmoituksen tallettamispäivästä alkavan yhdeksänkymmenen päivän ajanjakson päättymistä.

5. Jäsenvaltio, joka ei ole tehnyt 4 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta, voi kahdenvälisten sopimusten perusteella soveltaa tätä yleissopimusta muiden sopimuspuolina olevien valtioiden suhteen.

*14 artikla***Uusien jäsenvaltioiden liittyminen**

1. Tähän yleissopimukseen voi liittyä jokainen valtio, josta tulee Euroopan unionin jäsen.

2. Tämän yleissopimuksen teksti, joka on laadittu siihen liittyvän valtion kielellä Euroopan unionin neuvostossa, on todistusvoimainen.

3. Liittymiskirjat talletetaan tallettajan huostaan.

4. Tämä yleissopimus tulee voimaan jokaisen siihen liittyvän valtion osalta yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona valtio on tallettanut liittymiskirjansa, tai tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä, jos se ei ole vielä tullut voimaan kyseisen yhdeksänkymmenen päivän määräajan päättyessä.

5. Jos tämä yleissopimus ei ole vielä tullut voimaan liittymiskirjan tallettamishetkellä, tähän yleissopimukseen liittyviin valtioihin sovelletaan 13 artiklan 4 kohdan määräyksiä.

*15 artikla***Varaumat**

1. Muun kuin 7 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun varauman teko ei ole sallittua.

2. Varauman tehnyt jäsenvaltio voi milloin hyvänsä peruuttaa sen kokonaan tai osaksi toimittamalla tätä koskevan ilmoituksen tallettajalle. Peruuttaminen tulee voimaan sinä päivänä, jona tallettaja vastaanottaa ilmoituksen.

*16 artikla***Tallettaja**

1. Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri on tämän yleissopimuksen tallettaja.

2. Tallettaja julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tiedot tämän yleissopimuksen hyväksymisistä ja liittymisistä, julistuksista ja varaumista sekä kaikista muista tähän yleissopimukseen liittyvistä ilmoituksista.